

ΓΑΛΗΝΟΣ

ΙΑΤΡΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ

ΙΔΡΥΘΕΝ ΤΩ 1879 ΥΠΟ ΤΩΝ ΙΑΤΡΩΝ
ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ, ΣΚΙΑΔΑΡΕΣΗ, ΜΑΚΚΑ, ΔΕΛΛΑΠΟΡΤΑ

ΚΑΙ

ΚΑΤΑ ΣΑΒΑΒΤΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ

ΥΠΟ ΤΩΝ ΙΑΤΡΩΝ

Α. ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ, Ν. ΜΑΚΚΑ, Ν. ΔΕΛΛΑΠΟΡΤΑ.

ΕΤΟΣ ΕΒΔΟΜΟΝ

ΤΟΜ. ΔΕΚΑΤΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ Ν. Γ. ΠΑΞΕΑΡΗ
1885.

Γ Α Λ Η Ν Ο Σ

ΙΑΤΡΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ

ΙΔΡΥΘΕΝ ΤΟ 1879 ΥΠΟ ΤΩΝ ΙΑΤΡΩΝ

Α. ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ, Σ. ΣΚΙΑΔΑΡΕΣΗ, Ν. ΜΑΚΚΑ, Ν. ΔΕΛΛΑΠΟΡΤΑ

ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΕΣΙΑΣΜΕΝΟΝ

ΥΠΟ

Α. ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ, Ν. ΜΑΚΚΑ, Ν. ΔΕΛΛΑΠΟΡΤΑ

ΤΙΜΗ ΕΤΗΣΙΑΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ
ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑΣ

Διὰ τὸ Ἐξωτερικόν· · · · · Δρ. Ν. 20.
» » Ἐσωτερικόν· · · · · » » 15.
» τοῦς κκ. Φοιτητάς· · · · » » 8.

ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΙ ΕΓΓΡΑΦΟΝΤΑΙ
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ ΓΑΛΗΝΟΥ
Ὁδὸς Πινακωτῶν
ΑΡΙΘΜΟΣ 8

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ. — Ἀνακάλυψις τῆς προφυλακτικῆς θεραπείας κατὰ τῆς ἀναπτύξεως τῆς λύσσης μετὰ δῆγμα λυσσῶντος κυνός, ἢ ἄλλων σαρκοθόρων ζώων ἐπὶ τε τῶν ζώων καὶ τῶν ἀνθρώπων, ὑπὸ Γ. Θεοφανίδου (ἐν Ἀγρινίῳ). — Περὶ τῶν αἰτίων τῆς κινητικῆς ἀταξίας. (Συνέχεια). — Γενικὴ ἐποψὶς τῶν περὶ τοῦ ἄσθματος θεωριῶν. Ἐκ τῶν ἐν Βιέννῃ ἀπομνημονευμάτων Δ. Βλαχοπούλου (ἐν Μονάχῳ). (Συνέχεια). — Ἀντίδοτον κατὰ τῆς νικοτιανῆς. — Θεραπεία κολλίτιδος. — Εἰδοποιήσις διευθύνσεως. — Εἰδοποιήσεις. — Βιβλ. δελτίον.

ΑΝΑΚΑΛΥΨΙΣ ΤΗΣ ΠΡΟΦΥΛΑΚΤΙΚΗΣ ΘΕΡΑΠΕΙΑΣ

κατὰ τῆς ἀναπτύξεως τῆς λύσσης, μετὰ δῆγμα λυσσῶντος κυνός, ἢ ἄλλων σαρκοθόρων ζώων, ἐπὶ τε τῶν ζώων καὶ τῶν ἀνθρώπων.

ὑπὸ Γ. ΘΕΟΦΑΝΙΔΟΥ (ἐν Ἀγρινίῳ).

Κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς 14)26 Ὀκτωβρίου ε. ε. τῆς Ἀκαδημίας τῶν ἐπιστημῶν ἐν Παρισίῳ, ὁ πολὺς Pasteur ἀνεκοίνωσε τὴν ὑπ' αὐτοῦ ἀνακαλυφθεῖσαν θεραπευτικὴν μέθοδον πρὸς πρόληψιν τῆς λύσσης μετὰ δῆγμα λυσσῶντος κυνός, γενόμενον ἐπὶ τε ἀνθρώπων καὶ ζώων.

Pasteur. — Ἡ ἀπὸ τῆς λύσσης προφύλαξις, οἷον ἐξέθεσα ἐπὶ ὄνοματι ἐμοῦ καὶ τῶν συνεργατῶν μου εἰς προηγουμένας ἀνεκοινώσεις, ἀληθῶς ἀπετέλει ἀληθῆ πρόοδον ἐν τῇ σπουδῇ τῆς νόσου ταύτης, πρόοδον

ὅμως μᾶλλον ἐπιστημονικὴν, ἢ πρακτικὴν. Ἡ ἐφαρμογὴ αὐτῆς ἐξέθετεν εἰς συμπτώματα. Ἐπὶ 20 θεραπευθέντων κυνῶν δὲν ἠδυνήθη πλείονας τῶν 15 ἢ 16 νὰ καταστήσω ἀπαθεῖς εἰς τὴν λύσσαν.

Ἄφ' ἑτέρου ὠφέλιμον ἦτο νὰ τελειώσω τὴν θεραπείαν διὰ τελευταίου τινος δηλητηριωδαστάτου ἐνοφθαλμιμοῦ, ἐνοφθαλμιζῶν ἰὸν χρησιμοποιούντα πρὸς ἔλεγχον, ὅπως βεβαιώσω καὶ ἐνισχύσω τὴν ἀπάθειαν. Ἐκτοτε ἡ φρόνησις ἀπήγει ἵνα οἱ κύνες τηρηθῶσιν εἰς ἐπαγρύπνησιν ἐπὶ χρόνον κώτερον τῆς διαρκείας τοῦ ἐνοφθαλμιμοῦ τῆς νόσου, τῆς παραχθείσης ἐκ τῆς ἀμέσου ἐνοφθαλμίσεως τοῦ τελευταίου τούτου ἰοῦ. Ἐκτοτε ἀπῆρτετο ἐνίοτε οὐχὶ ὀλιγώτερον τῶν τριῶν μέχρι τεσσάρων μηνῶν διάστημα, ὅπως βεβαιωθῆ ἢ πρὸς τὴν λύσσαν ἀνεπίδεκτος κατάστασις.

Γοικύται ἀπαιτήσεις ἤθελον περιορίσαι πολὺ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς μεθόδου.

Τέλος δυσκόλως ἠδύνατο νὰ ἦναι ἔτοιμος ἡ μέθοδος εἰς ἀνάγκην πάντοτε κατεπεύγουσαν, συνθήκη ἀπαραίτητος, διότι τυχαίως καὶ ἀπροόπτως συμβαίνουν τὰ λυσσώδη δῆγματα. Ὅθεν ἔπρεπε νὰ φθάσωμεν, ἀν τοῦτο ἦτον ἐφικτόν, εἰς μέθοδον ταχύτεραν καὶ ἱκανὴν νὰ παρᾶσχη ὠφέλειαν, τολμῶ εἶπεῖν, ἐντελῆ ἐπὶ τῶν κυνῶν.

Καὶ πῶς ἄλλως, πρὶν ἢ ἀποκτηθῆ ἡ πρόοδος αὕτη, νὰ τολμήσῃ τις νὰ ἐπιτρέψῃ δοκιμὴν τινὰ ἐπὶ τοῦ ἀνθρώπου;

Μετὰ πειράματα, οὕτως εἶπεῖν, ἀναρίθμητα κατέληξα εἰς προφυλακτικὴν μέθοδον πρακτικὴν καὶ ταχεῖαν, αἱ ἐπιτυχίαι τῆς ὁποίας ἐπὶ τοῦ κυνὸς εἰσι λίαν πολυάριθμοι καὶ βέβαιαι, ὥστε νὰ ἔχω ἐμπιστοσύνην κατὰ τὴν γενικὴν αὐτῆς ἐφαρμογὴν εἰς πάντα τὰ ζῶα καὶ αὐτὸν τὸν ἄνθρωπον.

Ἡ μέθοδος αὕτη οὐσιωδῶς βραδύεται ἐπὶ τῶν ἐξῆς γεγονότων.

Ὁ ἐνοφθαλμισμὸς εἰς κόνικλον διὰ τῆς ἀρίθου ὑπὸ τὴν σκληρὰν μὴ νιγγα λυσσώδους μυελοῦ ἐκ κυνὸς λυσσῶντος τῶν ἀγυῶν δίδει πάντοτε τὴν λύσσαν εἰς τὰ ζῶα ταῦτα, μετὰ μέσην διάρκειαν ἐπιώσεως 15 περίπου ἡμερῶν.

Μεταβιβαζόμενου τοῦ ἰοῦ αὐτοῦ ἐκ τοῦ πρώτου τούτου κόνικλου εἰς δεύτερον, ἐκ τούτου δὲ εἰς τρίτον, καὶ οὕτω καθεξῆς διὰ τοῦ τρόπου τῆς προηγουμένης ἐνοφθαλμίσεως, ἐκδηλοῦται πάραυτα τάσις ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον καταφανῆς εἰς τὴν ἐλάττωσιν τῆς διαρκείας τῆς ἐπιώσεως τῆς λύσεως εἰς τοὺς διαδοχικῶς ἐνοφθαλμισθέντας κόνικλους.

Μετὰ 20 ἕως 25 μεταβιβάσεις ἀπὸ κόνικλου εἰς κόνικλον ἀπαντῶσι διαρκεῖαι ἐνοφθαλμιμοῦ ὀκτὼ ἡμερῶν, αἵτινες διατηροῦνται ἐπὶ νέαν περίοδον 20 μέχρις 25 μεταβιβάσεων, βαίνουσαν μέχρι τῆς 90ης τοῦλάχιστον, εἰς τὸν ἀριθμὸν τοῦτον εὐρίσκομαι κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην, καὶ μόλις φαίνεται τάσις πρὸς ἐκδήλωσιν διαρκείας ἐπιώσεως ὀλίγων βραχυτέρας τῶν ἑπτὰ ἡμερῶν.

Τὸ εἶδος τοῦτο τῶν πειραμάτων, ἀρξάμενον τὸν Νοέμβριον τῆς 1882, διαρκεῖ πρὸ τριῶν ἔτων, ἀνευ διακοπῆς ποτε τῆς σειρᾶς, καὶ χωρὶς ποτε οὐχ ἦττον νὰ ἐπέλθῃ ἀνάγκη ὅπως προστρέξῃ τις εἰς ἄλλον ἰὸν, ἢ τὸν ἰὸν τῶν ἀποθανόντων διαδοχικῶς ἐκ λύσεως κόνικλων. Οὐδὲν ἐπομένως εὐκολώτερον τοῦ νὰ ἔχῃ τις πάντοτε εἰς τὴν διάθεσίν του κατὰ τὰ μακρὰ χρονικὰ διαλείματα ἰὸν λύσεως ἐντελοῦς καθαριότητος, πάντοτε τὸν αὐτὸν καθ' ἑαυτὸν, ἢ σχεδὸν τὸν αὐτόν. Ἐνταῦθα κεῖται ὁ πρακτικὸς κόμβος τῆς μεθόδου.

Οἱ μυελοὶ τῶν κόνικλων τούτων εἰσι λυσσώδεις καθ' ὅλην τὴν ἔκτασιν αὐτῶν, καὶ σταθερῶς ἰοδόλοι.

Ἐὰν τις ἀποκόψῃ ἐκ τῶν μυελῶν τούτων τεμάχια τινῶν ἑκατοστομέτρων μετὰ τοσοῦτον μεγάλων προφυλάξεων καθαριότητος, ὅση εἶναι δυνατὸν νὰ πραγματοποιηθῶσι, καὶ κρεμάσῃ αὐτὰ εἰς ξηρὸν ἀέρα, ἢ ἰοδόλος δύναμις ἐξαλείφεται βραδέως εἰς τοὺς μυελούς τούτους, ἕως οὗ ὀλοσχερῶς ἐξαφανισθῆ.

Ἡ διάρκειαι τῆς ἐξαφανίσεως τῆς ἰοδόλου δυνάμεως διαφέρει ὀλίγον ἀναλόγως τοῦ πάχους τῶν τεμαχίων τοῦ μυελοῦ, ἰδίως ὅμως ἀναλόγως τῆς ἐξωτερικῆς θερμοκρασίας ὅση ταπεινότερα εἶναι αὕτη, τόση διαρκεστέρα ἢ διατήρησις τῆς δυνάμεως τοῦ ἰοῦ. Ἡ ἀποτελέσματα ταῦτα ἀποτελοῦσι τὰ ἐπιστημονικὰ μέτρα τῆς μεθόδου. (1)

Τούτων τεθέντων, ἰδοὺ ἤδη τὸ μέσον τοῦ καταστήσαι κύνα ἀπαθῆ πρὸς τὴν λύσσαν ἐν χρόνῳ σχετικῶς βραχεῖ.

Εἰς σειράν δοχείων, ὧν ὁ ἀήρ διατηρεῖται εἰς ξηρὰν κατάστασιν διὰ τεμαχίων ποτάσεως ἐναποτιθεμένων εἰς τὸν πυθμένα τοῦ δοχείου, κρεμάται καθ' ἑκάστην τεμάχιον νωποῦ λυσσώδους μυελοῦ κόνικλου, ἀποθανόντος ἐκ λύσεως, ἀναπτύξεως μετὰ ἑπτὰ ἡμερῶν ἐπιώσειν. Καθ' ἑκάστην ἐπίσης ἐνοφθαλμιζέται εἰς τὸ δῆγμα κυνὸς πλήρης σύριγγι τοῦ Ρραναξ διὰ ζωμοῦ ἀγόνου ἀποκατασταθέντος (sterilisé), εἰς ἃν διελύθη μικρὸν τεμάχιον τῶν ἀποξηρανθέντων τούτων μυελῶν ἢ ἐγχειρήσις ἀρχεται διὰ μυελοῦ ἀριθμητικῆς τάξεως, λίαν ἀφεστῶσης τῆς ἡμέρας καθ' ἣν γίνεται ἡ ἐγχείρησις, ὅπως ὑπάρχῃ πλήρης βεβαιότης ὅτι ἡ ὕλη αὕτη δὲν εἶναι ἐντελῶς ἰοδόλος. Πειράματα προηγούμενα διεφώτισαν τὸ ζήτημα τοῦτο. Ἦς ἀκολουθῶντες ἡμέρας γίνεται ἐπίσης ἡ ἐγχείρησις διὰ προσφατωτέρων μυελῶν, χωριζομένης τῆς νωπότητος αὐτῶν διὰ διαλείμ-

(1) Ἐὰν ὁ λυσσώδης μυελὸς προφυλαχθῆ ἐκ τοῦ ἀέρος, ἐντὸς ἀεροῦ ἀνθρακικοῦ βέβου, εἰς ὑγρὰν κατάστασιν, ἢ ἰοδόλος δύναμις διατηρεῖται (τοῦλάχιστον ἐπὶ πολλοὺς μῆνας) ἀνευ μεταβολῆς τῆς λυσσώδους δυνάμεως, ἀρκεῖ νὰ προφυλαχθῆ πάσης ξένης μικροβιώδους ἀλλοιώσεως.

ματος δύο ημερών, μέχρις ου φθάση τις εις τὸν τελευταίον λοβολώτατον μυελόν, τεθειμένον εις δοχεῖον πρὸ μιᾶς ἢ δύο ἡμερῶν.

Ὁ κύων κατέστη ἤδη ἀπαθὴς πρὸς λύσσαν· δύναται τις νὰ ἐνοφθαλμίσῃ αὐτῷ ἰὸν λύτσης ὑπὸ τὸ δέριμα, ἢ καὶ εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ ἐγκεφαλοῦ δι' ἀρίδος, χωρὶς νὰ ἀναπτυχθῇ λύσσα.

Διὰ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς μεθόδου ταύτης κατώρθωσα νὰ ἔχω 50 κύνας πάσης ἡλικίας καὶ φυλῆς ἀπαθεῖς πρὸς τὴν λύσσαν χωρὶς νὰ ἀποκτήσω οὔτε μίαν ἀποτυχίαν, ἔσταν ἀπροσδοκῆτως παρουσιάζθησαν εἰς τὸ ἐργαστήριόν μου τὴν τρίτην, 6 τοῦ τελευταίου μηνὸς Ἰουλίου, τρία ἄτομα ἀφιχθέντα ἐξ Ἀλσατίας.

Θεόδωρος Βιὼν, ἀρωματοπώλης εἰς Μκιτεγγότ, ἐγγυς τῆς Σχεελετᾶδ, δηχθεὶς εἰς τὸν βραχίονα τὴν 4 Ἰουλίου ὑπὸ τοῦ ἰδίου αὐτοῦ κυνός, γενομένου λυσσώδους.

Ἰωσήφ Μάιττερ, ἡλικίας 9 ἐτῶν, δηχθεὶς ἐπίσης τὴν 4 Ἰουλίου τὴν 8ην ὥραν τῆς πρωίας ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ κυνός. Ὁ παῖς οὗτος, ῥηθθεὶς κατὰ γῆς ὑπὸ τοῦ κυνός, ἔφερε πελλὰ δῆγματα εἰς τὴν χεῖρα, τὰς κνήμας, τοὺς μηρούς, ἐξ ὧν τινὰ βλάβαι, ἕτινα μάλιστα καθίστων δύσκολον τὸ βάλισμά του· τὰ κυριώτερα τῶν δηγμάτων τούτων εἶχον καυτηριασθῆ μετὰ 12 ὥρας ἀπὸ τοῦ δῆγματος διὰ φωνικοῦ ὀξέος τὴν 4 Ἰουλίου κατὰ τὴν ὀγδόην ἐσπερινὴν ὥραν ὑπὸ τοῦ ἰατροῦ Βέυπερ Δελαβίλ.

Τὸ τρίτον ἄτομον τὸ μὴ δηχθέν, ἦτον ἡ μήτηρ τοῦ μικροῦ Ἰωσήφ Μάιττερ.

Ἐν τῇ νεκροφίᾳ τοῦ φονευθέντος ὑπὸ τοῦ κυρίου αὐτοῦ κυνός εὐρέθη ὁ στόμαχος πλήρης χόρτου, χύρου, καὶ τεμαχίων ξύλου· ὁ κύων ἦτον ὄντως λυσσώδης· ὁ Ἰωσήφ Μάιττερ ἠγέρθη ἐκ τοῦ ἐδάφους, κεκαλυμμένος ἐξ ἀφροῦ καὶ αἵματος.

Ὁ Κ. Βιὼν εἶχεν ἰσχυρὰς θλάσεις κατὰ τὸν βραχίονα, ἀλλὰ μ' ἐβεβαίωσεν ἔτι τὸ ὑποκείμενόν του δὲν διεσχίθη ὑπὸ τῶν κυνοδόντων. Ἐπειδὴ οὐδὲν ὑπῆρχε τὸ ἐπίφοβον, τῷ εἶπον ὅτι ἠδύνατο νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς Ἀλσατίαν τὴν αὐτὴν ἡμέραν, ὅπερ καὶ ἔπραξεν· ἐκράτησα δὲ πλησίον μου τὸν μικρὸν Μάιττερ καὶ τὴν μητέρα του.

Ἡ ἐβδομαδιαία συνεδρίασις τῆς Ἀκαδημίας τῶν ἐπιστημῶν ὠρισμένως ἐγένετο τὴν 4 Ἰουλίου ἐν αὐτῇ εἶδον τὸν ἡμέτερον συνάδελφον, τὸν ἰατρὸν Κ. Βουλπιάν, πρὸς ἃν διηγήθη τὰ ἤδη συμβάντα. Ὁ κ. Βουλπιάν ὡς καὶ ὁ ἰατρὸς Γκαρνασχέ, καθηγητὴς τῆς Ἰατρικῆς σχολῆς, εὐηρεστηθήσαν νὰ ἔλθωσιν ἀμέσως ὅπως ἴδωσι τὸν μικρὸν Ἰωσήφ Μάιττερ, καὶ παρατηρήσωσι τὴν τε κατάστασιν καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἡγμάτων αὐτοῦ· δὲν εἶχον ἀλιγώτερον τῶν 12. (ἀκολουθεῖ)

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΑΙΤΙΩΝ ΤΗΣ ΚΙΝΗΤΙΚΗΣ ΑΓΑΘΙΑΣ.

(Συνέχεια· ἴσα σελ. 292).

ΜΙΝΥΞ 32 ἱστοριῶν προχόντων κενητικῶν ἀταξίαν συναχθεῖσθαι ὑπὸ ΔΕΛΙΓΙΟΥ.

Παρατηρήσεις.	Ἐξέλιξις συμπτῶματ.			Θεραπεία καὶ ἀπολήξις.	
	Ἐπιμόνοτα συμπτώματα.	Καταχρήσεων.	Διαφόρ.		
Παρ. I. Ζωηφόρος. Ἰ. Α. Α.	Οὐδέν.	Καταχρήσεις καὶ χόρτοι. Συνουσία ἐν ὀφθαλμοῖσι· βίβος παραχόνης.	Χρόνιον ἔκζεμα.	Πόνος ἀστραπαῖοι, ἀρρυθμία. Ἀμαύρωσις. Πάρεσις σπυδαία τῶν γναθνησίων ὀφθαλμῶν.	Καλὰ ἀποτελέσματα ὡς πρὸς τοὺς πόνοὺς ἀπὸ τῶν ἀστροφῶν ὀφθαλμῶν λουτρῶν, ἐπίσης καὶ ἀπὸ τῶν διὰ εἰδήσου καυτηριασμένων.
Παρ. II. I. A.	Οὐδέν.	Πόνος παραπληγικός. Μήτηρ ὑστερική.	—	Πόνος ἀστραπαῖοι εἰς τὰ χεῖρα ἄρα. Ἀρρυθμία περὶ τὴν βίβωσιν πρὸ μικροῦ ἀναφανέσθαι ἄλλα χαρακτηριστικῆ.	Καλὰ ἀποτελέσματα ἀπὸ τῶν διὰ τοῦ εἰδήσου καυτηριασμένων καὶ τῆς ὑπερθεραπείας. Ἡ χεῖρας τῶν θερμῶν ἀστροφῶν ὄψτων ἐπί τῆς βελτίωσιν.
Παρ. IB. 50 ἐτ.	Οὐδέν.	Οὐδέν.	Καταχρήσεις. Αὐνανισμοειδέσθαι γὰρ βαφθὸν Σπυρματόρροια.	Πόνος ἀστραπαῖοι κατὰ σπυγνὸς παραφροσύνη. Πόνος κατὰ τὸ ὑπογάστριον διὰ τὴν ἰσχυρῆς. Ἀταξία περὶ τὰς κινήσεις λίαν μεγάλη. Γενετήσιος ἐπιπέδη ἐσθίαση.	Καλὰ ἀποτελέσματα καὶ διὰ αἰ εἰδικὰ χωρὶς ἀποτελέσματα. Ἡ αὐτῆ κατάστασις σπάσμος μετὰ τὴν διὰ θερμῶν λουτρῶν θεράπειαν.

Παρισ. II. "Επιτομή ρος.	Σύνολις πρό έκ- σεως. Ποικιλια- θή και δεύτερο- πιθή φαινόμενα.	Ε	Ουδέν	Κατωχρήσεις και κόποι. Βίος πο- λύλολος. Δια- μονή εις τὰς ἀ- ποικίας.	'Αναμ- μία εν- ταπει- νάσει των.	'Ραγμάλια. Πόνοι ἀ- στρατικοί εις τὰ κάτο- χία. Ανασθησία τῆς ἀσπ. διασφραγίς τῆς μυϊκῆς ἀσθητικότη- τος. Οὐδεμία ἀπὸ τῶν ἀσθαιῶν διαταραχῶν. 'Απίστανσις. Ἀκρά- ταια.	'Η διὰ τοῦ νεφροῦ ἀργύρου, τοῦ ἰωδιούρου καλίου καὶ τοῦ ὑδαρ- γύρου θερμασία πολλῶν ἐπιδησιῶν. Τύφνοντιον εὐάφρονα ἀποτελεσμα- τα ἀπὸ τῶν διὰ τοῦ σπῆρονκαυτηριζομένων, τοῦ ηλεκτρισμοῦ, τῆς υδροθεραπευτικῆς καὶ τῶν θερμῶν λουτρῶν.
Παρισ. IA. Δημο- σιονο- μίας.	Ουδέν.	Ουδέν.	Οἰκονόμειν νεο- ροπαθῶν. Ἀδελ- φὸς ὑποχονδρια- κῆς ἀσθητικῆς παρ- λακτικῆς καὶ τυφλῆς. 'Ο πάσχων λίαν νευρικός.	Κατωχρήσεις πα- ρί τὴν ἐπίστασιν.	'Αναμ- μία. Κατα- χρησις τῆς νε- κροτι- κῆς.	'Αρρώδια δεικνύου- μένη τῶν μυϊκῶν σπῆ- ρον. Παροξυσμοὶ ὑδαρ- γύρου πόνον. Διατα- ραχὰ γαστρικὰ λίαν ισχυρὰ καὶ συχνὰ.	Οἱ ἀστρατικοὶ πόνοι καὶ αἱ γαστρικὰ δια- ταραχὰ παρήλθον τῆ υδροθεραπευτικῆ μετὰ τῶν καλύτερων ὑδάτων τῆς ἀνακαίνσεως καὶ τῶν τωνατικών. Ἡ ἀρ- ρώδια ἐπιμένει.
Παρισ. IE. Ρε- πῆς.	Συμφιλί σπινθη- ρῶν πρωτοπαθῆ καὶ δευτεροπαθῆ τῶ 1868.	Φαινόμενα βου- κατικά συνεπι- τῆς τῶ 1870—71 ἐκστρατείας.	Ουδέν.	Παντοδαπὰ κα- ταχρήσεις. Ἐπι- δοσὶ ἐπὶ συνουσί- ᾳ ἐν ἐξοστασίᾳ.	—	'Υπερσυσθία τῶν κάτω ἀφῶν μετὰ πα- ροξυσμῶν πόνον ἐπι- νευρῶμενων συνεπι- ἀποστατικῆς ἐπιτησιῶν. Τύφος ἀσθητικῆς βα- δύσεως καὶ ἰσχυροῦς. 'Ανακαίνσεως. Δυσκο- λία. Ἀκράτεια. Μυϊ- κὸν σπῆρον κατὰ ὑ- σιν. Ὁρκασις ἐπίστασιν.	Ἀντιφωλιθὴ ὑδαρ- γύρου καλῶς ἐφαρ- μοσθεῖται. Χρήσις ἐπίμα- κρῶν ἀνωρελῆς τῆς ἐ- ρσιθώδους βροχίτης καὶ τῆς ὑσθητικῆς. Μυ- κρῶν ἀπὸ τῶν θερμῶν λουτρῶν ἀφέλειται.
Παρισ. IET. Τραπε- ζίας.	Πρὸ ὀκταετίας γενικὴ βουκατι- σμοὶ συνεπιτῆς θη-	Πρὸ ὀκταετίας γενικὴ βουκατι- σμοὶ συνεπιτῆς θη-	Ουδέν.	Ἀδυναμία καὶ κό- ποι.	—	Λίαν εὐάφρονα ἀπο- τελεσματα ἀπὸ τῆς καλῶς ἐφαρμῶν διὰ θερμῶν λουτρῶν ἐπι-	

Ζέτης. 48 ἐτ.	Ρας ἐν τῆμασιν. 'Εκτοσε πόνοι κατὰ πάντα χεί- μωνα.	Ουδέν.	Οἰκονόμειν νεο- ροπαθῶν.	Παντοδαπὰ κα- ταχρήσεις. Πολλὰ επιπλοὰ εἰς τὰς ἀποικίας. Κόποι. Βίος παραχωδῆς. Ἀδυναμία καὶ κατωχρήσεις πα- ρί τῶν.	—	σεως διαταραχῆ. Ἐ- λάττωσις τῆς γενετῆ- σιου ὀφθῆς. Ἐν μύκων σπῆρον διατηρεῖται. Ἀσκοιλία.	Ραπειὰς τρεῖς ἐπιπολη- θεῖσιν. Θερμασία πα- ροξυστικῆ ἐν τῶ με- ταξὺ καὶ διαταραχῶν τικῆ.
Παρισ. IV. 'Εκπε- ρομοί- της. 31 ἐτ.	'Εσχον ἐπίστα- τῆς δευτεροπα- θῶς σφαιλίδος τὰς ἐκδηλώσεις.	Ουδέν.	Οἰκονόμειν νεο- ροπαθῶν.	Παντοδαπὰ κα- ταχρήσεις. Πολλὰ επιπλοὰ εἰς τὰς ἀποικίας. Κόποι. Βίος παραχωδῆς. Ἀδυναμία καὶ κατωχρήσεις πα- ρί τῶν.	—	Κατὰ τὸν διάπλου ποτὲ ἀσθητικῶν πόνοι παρελθόντες ἀπὸ τῆ καλῆς. Οἱ πόνοι ἐπι- νήλθον μετὰ τινος γῆ- νις συνεπιτῆς ὀφθῆ- συνδεόμενοι ὑπὸ ἀρ- ρώδιας καὶ ἀδυναμίας τοῦ βροχίτην ἐν τῶ σπῆ- ρον. Ἐκτοσε ἀκράτεια, διάρροια, ἀνασθησία κατὰ τὰ πέλματα. Ἀ- κράτεια τῆς γενετῆ- σιου ὀφθῆς.	Βελτίωσις τὸ πρῶτον διὰ τῶν συνεπιτῶν βου- κατικών, τῶν ἀλλοτῶν τοῦ χυμοῦ καὶ τῶν το- νοτικών. Ὑποτροπιά- σις συνεπιτῆς καταχρή- σεως. Ἐκ νέου βου- κατικῆς διὰ τῶν θερμῶν λουτρῶν ἀποκαταστά- σιν διὰ τοῦ σπῆρον καυτηριζομένων.
Παρισ. III. 37 ἐτ.	Υγροσία. Κα- τάστασις. Πατήρ βουκατιῶν.	Ουδέν.	Ουδέν.	Πενία καὶ κατα- χρήσεις.	—	Βελτίωσις τῆς χηρῆ- σεως διὰ θερμῶν λου- τρῶν ἐν Privat ὑπο- τροπιάσις συνεπιτῆς βου- κατικῆς.	Βελτίωσις τῆς χηρῆ- σεως διὰ θερμῶν λου- τρῶν ἐν Privat ὑπο- τροπιάσις συνεπιτῆς βου- κατικῆς.
Παρισ. IΘ. Βιοη- γανός. 39 ἐτ.	'Υπερσυσθία εἰς διαρκῆ δόξαν ἐν υγροσίᾳ ἐπιτηρῶν ἐργα ὑπογείως.	Ουδέν.	Ουδέν.	Κατωχρήσεις πα- ρί τῶν ἀποικιαίων καὶ τῶν νεοκροτιανῶν, συνουσία ἐν ὄφθῆ- σιν.	—	Συνεπιτῆ τῶν προση- κούντων ἀπὸ τῶν ἀπο- ικιαίων κατωχρήσεων, διαταραχὰς περὶ τῶν κίτην, πόνοι χηρῆ- σεως.	Θερμασία διὰ τῶν πονοῦ, σπῆρον γῆ- νις καὶ τῶν ἐν Λα- μαλου θερμῶν λουτρῶν μετὰ ἐπιπολησιῶν. Πόνοι

ΓΕΝΙΚΗ ΕΠΟΨΙΣ ΤΩΝ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΔΣΘΜΑΤΟΣ ΘΕΩΡΙΩΝ

Ἐκ τῶν ἐν Βιέννῃ ἀπομνημονευμάτων **Α. ΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΥ**
(ἐν Μονάχῳ).

(Συνέχεια. ὄρα σελ. 290).

Ηζ.Κ. ἐκτ. 38 ἐτ.	Παθήσεις κατὰ τὴν εὐσήμεν εἰς τὴν νεανικὴν ἡλικίαν.	Οὐδέν.	Καταγρήσεις περὶ τῆ ἀρροδία Σπέρματόβια.	Κατὰ τὴν ἀρροδίαν κατὰ τὴν ἀρροδίαν.	Ἐπιπονηστικὸν κατὰ τὴν ἀρροδίαν.	Ἐπιπονηστικὸν κατὰ τὴν ἀρροδίαν.	Ἐπιπονηστικὸν κατὰ τὴν ἀρροδίαν.	Ἐπιπονηστικὸν κατὰ τὴν ἀρροδίαν.	Ἐπιπονηστικὸν κατὰ τὴν ἀρροδίαν.
Ηζ.Κ. ΚΑ. Ἀξω- ματι- κός τοῦ ἐπιπονη- στικῶν 48 ἐτ.	Οὐδέν.	Οὐδέν.	Μήττις νευρά- τις.	Νεώτης τρυφώ- δης, ποικίλαι κα- ταγρήσεις καὶ δὴ περὶ τῆ ἀρροδία.	Ἐπιπονηστικὸν κατὰ τὴν ἀρροδίαν.	Ἐπιπονηστικὸν κατὰ τὴν ἀρροδίαν.	Ἐπιπονηστικὸν κατὰ τὴν ἀρροδίαν.	Ἐπιπονηστικὸν κατὰ τὴν ἀρροδίαν.	Ἐπιπονηστικὸν κατὰ τὴν ἀρροδίαν.
Ηζ.Κ. ΚΒ. Τεχνί- της. 31 ἐτ.	Οὐδέν.	Οὐδέν.	Ἐπιπονηστικὸν κατὰ τὴν ἀρροδίαν.	Ἐπιπονηστικὸν κατὰ τὴν ἀρροδίαν.	Ἐπιπονηστικὸν κατὰ τὴν ἀρροδίαν.	Ἐπιπονηστικὸν κατὰ τὴν ἀρροδίαν.	Ἐπιπονηστικὸν κατὰ τὴν ἀρροδίαν.	Ἐπιπονηστικὸν κατὰ τὴν ἀρροδίαν.	Ἐπιπονηστικὸν κατὰ τὴν ἀρροδίαν.

Γ. (ἀκολουθεῖ)

Ὅτι δ' ἀρροδίαν τὴν εἰπνοὴν διακρίβων οὐσίαν, ἐκτὸς πολλῶν ζώων καὶ φυτικῶν (ζιθωνοειδῶν) ὀσμῶν, ἐν αἷς ἡ ἀτομικότης μεγάλως ἐκτείνεται, ἢ τῆς ἐκτετατικῆς ἀντικειμένης, διεγείρει προφανῶς τὸν κροσσὸν εἰς πολλοὺς τῶν ἀσθηματικῶν, ὀλιγώτερον δὲ τὴν καὶ τῆς πόως ἀντικειμένης.

Τοῦτο δὲ τὸ ἐκ τῆς πόως ἀντικειμένης (ἢ ἀλλως, ὅ ἐκ τῆς πόως πυρετός) ἀπὸ τῶν μέσων Ἰουλίου μέχρι τέλους Ἰουλίου ἐπικρατοῦν, συνιδεύεται ὑπὸ καταρροϊκῆς φλεγμονῆς τοῦ ἐπιπονηστικῶν, τῆς φινὸς καὶ τῶν μετωπικῶν κόλπων, ἔτι δὲ ὑπὸ κεφαλαλγίας καὶ πυρετοῦ, καὶ ἀνίσταται κατὰ παντὸς μέσου, μόνον διὰ μεταβολῆς τοῦ τόπου (ἐν ᾧ οὐδὲν ὑπάρχει πῶας ἀναθυμιάσεις) ἐκλεῖπον· ἐκ τούτου δ' ἐξηγεῖται ἡ ἔκτασις ἀσθηματικῶν ἐπίπονηστικῶν διὰ μετακινήσεως εἰς μετρίαν τινα πόλιν, ἐν ᾗ ἀλλως ὁ ἀὴρ εἶνε μάλλον ἀκαθάρτος, ἢ ἐν χωρίοις. Ἀλλὰ καὶ ἡ κληρονομικὴ προδιάθεσις ἔχει μεγάλην ἐπιρροήν, ὅτε καὶ μεγάλη τοῦ βρογχικοῦ βλενοῦ μένος ἐρεθιστικῆς μετ' ἐπιπονηστικῶν ἀποκρίσεως βλέννης πύρεστι· ἐνταῦθα ἀνάγονται ὡσαύτως αἱ ἀναθυμιάσεις ἀνθρώπων, ναυτικῆς πίστεως καὶ κροσσῶν (κατὰ τὸν ἀνατολικὸν τρόπον), ζέοντα καὶ ἐρεθιστικὰ ἀέρια, ἀνθρωπικὸν δέξυ, τίτανος, χλωρίον, χλωριοσχος τίτανος, νιτρικὰ καὶ θεικὰ δέξια κ. οὐ κ., ἀλλὰ δ' ἀέρια τοῦ κροσσῶν συντελοῦσι πρὸς ἔκτασιν. Ἡ τῆς ἀμμῶν εἰπνοὴ ἐρεθίζει μηχανικῶς, ὡσαύτως δὲ καὶ ἡ κόνις τοῦ μαλλοῦ, τῆς μετᾶξής, τῶν πτερῶν (ἐν τῇ κατασκευῇ τῆς κλίνης καὶ τῇ ἐν ταύτῃ ὑπνώσει), ἢ τοῦ ναυτικοῦ λίνου καὶ καννίθους (παρὰ ναυπηγοῦς), τοῦ τριφύλλου, τῆς ἀρροδίας, τῶν δερμάτων, τῆς ἐρυσίθης (ἢ τῶν ἱππῶν ἐξάτμισις παγάζει ἐκ τῆς κόνεως τῆς ἐρυσίθης), ἀναθυμιάσεων ἐκ παλαιῦ χαλκοῦ (ἐν αἷς ὠφελεῖ ἢ γρησὶς σιδηροῦχος), προσφάτων χρωματισμῶν, ἀναλυομένων μετάλλων (ψευδαργύρου, μαλύθου), γρησὶς οἴνου μόλυθου περιέχοντος.

Ἐκ δὲ τῶν ἐπαγγελμάτων ὅσα ἀπαιτοῦσι παρατεταμένους λόγους καὶ κροσσῶν (ἐροκήρυκες, στρατιωτικοί, δικηγόροι κλπ.), καὶ ὅσα βλάπτουσι τὸν ὄρακα (ὑποδηματοποιοί, σχοινοποιοί), ἢ ἐπαγγελμάτων μετ' ὧν συνδέονται συνήθειαι ἐπιβλαβεῖς, ἢ ἐν τοῖς ὁποίοις ἡ ἀναπνοὴ παρεμποδίζεται ἢ καὶ ἐπιταχύνεται υπερβολικῶς (ἢ ἀνύψωσις βαρέων σωμάτων μετὰ στάσεως τῆς ἀναπνοῆς ἐπιφέρει πρῶτον ἐμφύτημα), ἐν γένει δ' ἐπάγγελματα εἰς τὴν ἀναπνοὴν πολὺς κροσσὸς καὶ ἐπιβλαβεῖς ἀναθυμιάσεις, ἰδίως δὲ γρησὶς ἐπιβλαβεῖς, οὐδὲν εἰπνοδόμενα. Ἐν τοῖς ὁμοῖς ἢ εἰς

ταύτα συνήθεια τοῦ ὄργανισμοῦ παρεμποδίζει μεγάλως τὴν ἐπιβλαβὴ αὐτῶν ἐπιρροήν, καὶ μόνον δικιτητικαὶ παρεκτροπαὶ καθιστάνουσιν εὐαλώτοτέρους τοὺς εἰς ταῦτα ἀσχελομένους. Καὶ τινὲς μὲν ἀφομοιοῦσι πάντα ταῦτα τὰ ἐρεθιστικά, ἄλλοι ὅμως κίνανοι εἰς τὴν ἀφομοίωσιν ταύτην ὄντες, ἀποθηνήσκουσιν, ἐκν ἰδίως ἢ ἀδύνατος ἢ τοῦ βίου αὐτῶν γενικὴ μεταβολή. Ὡς πρὸς δὲ τὴν διαίταν, ἀεροδίκαιοι καὶ τῆς ἀνωτάτης κλάσεως ἄνθρωποι, καὶ δὴ οἱ ὄγοντες βίον τρυφηλὸν καὶ ἀτακτον πλούσιοι, εἰσι οἱ τὰ μάλια προδιαθετιμένοι εἰς τὸ ἄσθμα, ὡταύτως δὲ καὶ ἐπίσημοι τῶν μυῶν κοπώσεις, ὡς καὶ τύψεις καὶ πτώσεις· ἐπὶ τοῦ θώρακος θεωροῦνται ὡς ἱκανῶς προδιαθέτουσαι αἰτίαι· κατάρχεσις οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν, τροφαὶ τὴν πέψιν διατρῆχται καὶ δυσπεψίαν γενῶσκει εἰσι μὲν ἐπιβλαβεῖς, οὐδὲν ἤττον ὅμως ἢ τε στέρησις καὶ τὸ λίαν λιτοδίατον, καθὼς τὸ αἷμα ἀλλοιοῦνται· τέλος δὲ καὶ ἡ μεταβολὴ τοῦ συνήθους· τρόπου τοῦ ζῆν, καὶ ζταν αὐτοῦ· ἦνε οὐχι ὑγιεινός, π.χ. ἡ παραίτησις τῆς τοῦ ὀπίου χρήσεως, δύναται νὰ ἐπιφέρῃ ἄσθμα.

2) Φυσιολογικαὶ αἰτίαι. Τὸ ἄσθμα μεταβαίνει κληρονομικῶς ἀπὸ πατρὸς εἰς τέκνα ἢ μόνον εἰς ἕγγονα, καὶ ὅταν ὁ πατὴρ ἐν τῇ ἐποχῇ τοῦ γάμου αὐτοῦ ἢ καὶ ὑπερον οὐδὲως ἦν ἀσθματικός· εἰς αὐτὰς δὲ τὰς περιστάσεις ἐκδηλοῦται τὸ ἄσθμα εἰς τινὰ ὠρισμένην ἡλικίαν, συχνὰ δὲ ἐκείνην ἐν ἣ ὁ πατὴρ ἐπαύχε σφοδρῶς ἢ καὶ βράδιον· ἐν τούτοις ὅμως οὐχι ἀναγκαιῶς μεταβαίνει κατὰ κληρονομίαν κείποτε, ἀλλ' οἱ ἀπόγονοι κληρονομοῦσι μόνον τὴν προδιάθεσιν καὶ οὐχι τὴν νόσον, ἣτις ἄλλως εἶνε τόσῳ μᾶλλον καταφανής, ὅσῳ ἢ τοῦ πατρὸς ἦν καθαρά. Ἀλλίσκονται δὲ συνήθως νέοι ἀπὸ 15—30 ἐτῶν ἡλικίας, σπανιώτερον μεταίαις ἡλικίας, καὶ ἔτι σπανιώτερον ἢ γερονταῖα καὶ παιδικὴ μέχρι τῆς ἐφήθου, συχνότερον δὲ τὸ ἄρρον ἢ τὸ θήλυ φύλλον, ὅπερ ἰδιαζόντως μεταξὺ 20—25 ἐτῶν ἡλ. προσβάλλεται, καὶ τοῦ ὁποῖου ὁ ἔμμηνος ῥοῦς ἐνίοτε ἀντικαθίστησι τὸ ἄσθμα· ἐκ δὲ τῶν κρᾶσεων προδιαθέτουσι μᾶλλον ἡ νευρικὴ ἢ χολερικὴ καὶ ἡ αἱματοχολερικὴ. Παρὰ τοῦς ἄρρεσι, καίπερ ἐν γένει ἦσαν νευρικῆς κρᾶσεως, δύναται ὑπερρεθισμός· τις τῶν νεύρων νὰ μεταβῆ εἰς οἰουδῆποτε ὄργανον, ἐνῶ παρὰ θήλεσι μεταβαίνει κατ' ἐκλογὴν εἰς τὰ γεννητικὰ ὄργανα, δι' ὅπερ γυναῖκες ὑφίστανται μᾶλλον ὑστερισμὸν ἢ ἄσθμα. Πληθωρικὴ ἕξις προδιατίθησιν εἰς δύσπνοϊαν καὶ ἐκ ταύτης εἰς ἄσθμα, διότι πρὸς παρκαγωγὴν οἰουδῆποτε σπασμοῦ εἶνε ἀναγκαῖα καὶ τις ὑπεραιμία. Νευρικαὶ δὲ φύσεις εἰσι καὶ ἰσχυραὶ, διότι εἰς ταύτας ἡ ἐννεύρωσις εἶνε μετὰ τῆς ὑπεραιμίας ἠνωμένη, δι' ὅπερ αἱ σπασμωδικαὶ καταστάσεις εἰσι λίαν ἐντονοὶ (Merkel). Πάντα τὰ ψυχικὰ πάθη, διεγείροντα ἢ καταβάλλοντα, δύναται νὰ προκαλέσωσιν ἄσθμα, ἰδίως δὲ λύπαι, καταπιγεῖται ὀργὴ κ. τ. τ., ἀλλ' ἐξίσου δύναται καὶ ἠθικὴ τις ἐντύπωσις ἢ φόβος κ. τ. τ. νὰ κατατετίλωσι τὸν παροξυσμὸν, ὡς καὶ ἐν τῷ ὑστε-

ρημῷ συμβαίνει· καὶ ὅμως συγκίνησις τις ἢ τις ἀφνης ἀσθματικὸν τινὰ παροξυσμὸν ἀναπτέλλει, προκαλεῖ αὐτὸν οὐχι ἀμέσως, διότι εἶνε ἀναγκαῖος πρὸς τοῦτο χρόνος· τις μεταξὺ τῆς ἐπενεργείας τῆς αἰτίας καὶ τῆς τῶν συμπτωμάτων ἀναπτύξεως. Διανοητικὴ ἀσχυρολίαι, παρατεταμέναι μελέται προκαλοῦνται ἐμμέτω· τε καὶ ἀμέσως ἄσθμα καὶ ἰδίως παρ' ἀνθρώποις αἰτινες ἦσαν πρότερον εἰς κίνησιν εἰθιζμένοι· κατάρχεσις ἀφροδισίων ἐπενεργεῖ ἀμέσως δι' ἀδυναμίας· ἀλλὰ καὶ ἡ μίμησις ἔχει ἐπιρροὴν τινὰ ὡς καὶ εἰς ἄλλας σπασμωδικὰς παθήσεις.

3) Παθολογικαὶ αἰτίαι. Παρὰ φύσιν διάπλασις τοῦ θώρακος, ὄργανικαὶ τῶν βρόγχων, τῶν πνευμόνων, τῆς καρδίας καὶ τῶν μεγάλων ἀγγείων παθήσεις, στενώσεις τῆς γλωττίδος, ἐρεθισιμότης τῆς τοῦ λάρυγγος καὶ τῶν βλόγγων βλενομεμβράνης, χρόνικα τῶν βρόγχων, τῶν πνευμόνων, τῶν πλευρ. ὑμένων, τῆς καρδίας, τῶν γαγγλίων τοῦ μεσοθωρακίου καὶ μεσεντερίου, τοῦ στομάχου κ. οὐ. κ. ἐπενεργούσιν ὡς προδιαθέτουσαι τε καὶ παρκαγωγαὶ αἰτίαι. Κατὰ δὲ τὸν Trousseau δύναται καὶ βινικός κατάρρου· εἰς τοῦς βρόγχους κατερχόμενος, νὰ προκαλέσῃ ἄσθμα, ὅπερ ἐν ταύτῃ τῇ περιπτώσει εἰσβάλλει τὴν ἐσπέρην, ἢ καὶ τὴν ἡμέραν μετὰ διαλείποντος τύπου· καὶ ὅμως τὸ ἄσθμα ἐνταῦθα εἶνε οὐχι σύμπτωμα, διότι ἐν ἄλλαις περιπτώσεσι ἐγγίνεται ὄξυκτη βρογχίτις ἄνευ οὐδενὸς ἔχους αὐτοῦ (α). Εἰς ταιαύτας δ' ὄργανικὰς παθήσεις τότε μόνον ἐπιγίνεται ἄσθμα, ὅταν ἐπιδεικτικότης τις τοῦ σώματος παρῇ, ἀλλ' αὐτὴ παρὰ παισὶν εἶνε λίαν δυσκαπδέκτος· ἄλλως δὲ ἀσθματικὴ τις προσβολὴ παρ' αὐτοῦ φαίνεται μὲν τὸ πρῶτον ὡσεὶ τριχοειδῆς βρογχίτις, ἀλλ' οἱ προσεχεῖς παροξυσμοὶ καθιστάνουσι ταχέως τὴν φύσιν τῆς νόσου εὐδιόγνωστον (β). Καὶ εἶνε μὲν ἡ διάγνωσις ἐν γένει λίαν δυσχερής, ὅταν ἡ καταρροϊκὴ κατάρχεσις ὑφίσταται ἀπὸ πολλοῦ, ἀλλ' ὅπωςδὴποτε διακρίνονται ἱκανῶς· τὰ νευρικὰ φαινόμενα ἐκ τῶν καταρροϊκῶν, ἐκτὸς δὲ τούτου σπανίως προσβάλλει ἡ τριχοειδῆς βρογχίτις πλεον ἢ ἀπαξ τὰ παιδία, διότι ὡς τὰ πολλὰ ἀποθυήσκουσιν ἐξ αὐτῆς· (γ) Ἦτι δὲ θεωροῦνται ὡς αἰτίαι τοῦ ἄσθματος

(α) Πλούσιός τις τοκιστῆς ἐγένετο ἀσθματικός μετὰ σφοδρῶν βροχοπνευμονίαν, διαρκούσης τῆς ὁποίας ὅμως οὐδὲν ἀσθματικὸν ὑπῆρχεν· ἔκτοτε δ' ὑφίστατο συχνὰ κατάρρου, ἐν ᾧ αἰεὶ ἦν πάντη ἐλεύθερος ἀσθματικῆς καταστάσεως.

(β) Παῖς τις 5 ἐτῶν ἐγένετο ἀσθματικός ἐνεκα πνευμονικοῦ ἐμφυσηματος ἄνευ κληρονομικῆς προδιαθέσεως· ἀλλὰ μετὰ 3 ἔτη ἐπῆλθεν αὐτοῦ ποδάγρα, καθ' ἣν ἐξέλιπε μὲν τὸ ἄσθμα, ἀλλὰ βράδιον ἀνεφάνη ἐκ νέου, ἔκτοτε μετὰ τῆς ποδάγρας ἐπαλλάσσον. (Merkel).

Ὁ Trousseau διεγείρει ὅτι εἶδε παρὰ παισὶ πολλὰς ἀσθματος περιπτώσεις, αἰτινες ὑπὸ συνπαρήσεως κατάρρου ἐκαλύπτοντο, καὶ αἱ ὁποῖαι αἰετοτε διὰ τῶν ἀτμῶν τοῦ στραμάνου ταχέως ἰώοντο, ὁ δὲ κατάρρου αὐτὸς εἶτα ταχέως ἐξέλιπεν.

(γ) Ὁ δ' ἡμέτερος Ἴπποκράτης λέγει, ὅτι παιδία ἕτινα ἐκ τοῦ ἄσθματος

δυσμηνόρροια, επίτρεσις αίμορροϊδών και άλλων ροών και έξυπόληκτων, μετάρσιαις ποδάρχει, βρυγτισμῶν, ή έκτις παλκιῶν έλκῶν κ.τ.τ. άλλή και ή άναίλις (ένεκα συγγῶν άφαιμάξεων, διαρροϊῶν κ.τ.λ.) προδι-
 Οητιν εἰς τὸ ἄθμα (α)· αἱ εἰσπνεόμεναι ἐρεθιστικαὶ οὐτεῖαι ἐνεργοῦσιν ἀπ' εὐθείας ἐπὶ τῆς τῶν ἀεροφόρων δὴδων βλεννομεμβράνης, κατὰ λόγον τῆς ἐντάσεως, τῆς ἐρεθισιμότητος· καὶ τῆς διαρκείας τῆς ἐπενεργείας· αὐτῶν μείζονα ἢ ἐλάττωνα ἐρεθισμὸν παραξυσμῶν ἐπιφέρουσι· καὶ εἴκει μὲν ἐνταῦθα τὸ ἄθμα ἀντανεκλαστικῆς αἰτίας ἀπόρροια, δύνανται δὲ καὶ ὡς ἀπευθείας ἐπενέργεια νὰ θεωρηθῆ. Ἄλλαι δ' αἰτεῖαι φαίνονται διὰ τοῦ περιπλανωμένου νεύρου ἐπενεργούσαι, ἰδίᾳ δὲ τῆς κυκλοφορίας καὶ τῆς πέψεως· διαταραχαί, καθύπευον ἢ λειτουργία ταύτης· (τῆς πέψεως) μα-
 τῶν ποικίλων αὐτῆς συναργῶν καὶ θεσιμότητα συνεπάγεται, καὶ ἄμα μηχανικῶς ἐπὶ τῶν ἄνω τοῦ στομάχου κειμένων ὀργάνων ἐπενεργεῖ, μέλι-
 στα δὲ μετὰ ἄφθονον δαίτηνον, ἢ ὅταν ἢ τοῦ διαφωράγματος κίνησις ἐνεκα θωρακικοῦ τινος ὄγκου παρεμποδίζηται· ὅπως δὴποτε δύναται ποιότης τις τῶν τροφίμων νὰ ἐρεθίσῃ τὰ νεύρα τοῦ τῶν πνευμόνων τριχοειδοῦ· πλὴγ.
 ματος, καὶ οὕτω νὰ προκαλέσῃ ἀθματικὸν παραξυσμὸν, ἂν ἤδη πρότερον παρηΐταν (παραξυσμοί). Ὡς περὶ τοῦ πλεῖστον δὲ οἱ κοιλιακοὶ τοῦ περιπλανω-
 μένου κλῶναι ἀρχικῶς ἐρεθίζονται, οἱ δὲ τῶν πνευμόνων εἶτα κατ' ἀντα-
 νάλλασιν, ὅπερ ἐν πάσαις ταῖς δυσπνευσίαις, ὡς καὶ ταῖς τοῦ ἥπατος καὶ τοῦ
 δωδεκαδάκτυλου παθήσει συμβαίνει, ὅταν αὐταὶ προκαλῶσι τὸ ἄθμα, πρὸς
 δὲ ὁ Βίρε πρὸ πάντων διὰ τὴν θεραπείαν μεγίστην σημασίαν ἀποδίδωσιν·
 άλλως δὲ δύναται κατὰ τὴν πέψιν μείζον ποσὸν αἵματος νὰ προσήρῃ
 εἰς τοὺς πνεύμονας, ἢ καὶ νὰ ἀλλοιωτῆ κατ' αὐτὴν ἢ ποιότητος αὐτοῦ οὐ-
 τως, ὥστε νὰ ἐρεθίσῃ τὰ λεπτοφυῆ αὐτῶν νεύρα ἄνευ ὀργανικῆς βλάβης
 αὐτῶν. Κατὰ τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον δύναται ἀντανεκλαστικῶς καὶ ἐρεθισ-
 μὸς τις τοῦ λοιποῦ ἐνεργικοῦ σωλήνος· (ὡς καὶ τοῦ οὐροποιητικοῦ, τοῦ
 γεννητικοῦ καὶ τοῦ δερματικοῦ συστήματος), ὡς προκαλῶν ἄθμα νὰ ἐπε-
 νεργῆ. Ἄλλαι δ' αἰτεῖαι (ἠθικαὶ συγκινήσεις κτ.) ἐρεθίζουσιν ἀρχικῶς τὰ
 νευρικὰ κέντρα, ὑπ' ὧν προκαλεῖται τὸ ἄθμα ὁμοίως, ὡς ἡ ἐπιληψία, ἡ
 χορεία, ὁ ὑστερισμὸς, ὁ τέτανος, ἄτινα ὡσαύτως· ἐνίοτε καὶ τὸ ἄθμα
 αὐτὸ συνοδεύουσιν. Ἡ ἀντανεκλαστικὴ ἐπέκτασις εἶνε ἐνταῦθα πολλῶ

σκολιῶν βόχιν προσκτῶνται, ἀποθνήσκουσι πρὸ τῆς ἐφήβου ἡλικίας, καὶ δὴ κατὰ
 τὸν Thery ἔνεκα φυματιώσεως.

(α) Κατὰ τὰς διαφόρους αἰτίας ὀρίζει ὁ Sauvages 19 εἶδη ἄσματος, ὃ δὲ Bar-
 loygue διαίρει τὸ ἄσμα εἰς ἰδιοπαθητικόν (καὶ δὴ πνευμονικόν καὶ σπασμωδικόν)
 καὶ συμπαθητικόν μετὰ 8 ποικιλιῶν τούτου· ὁμοίως δὲ καὶ ὁ Willis, ὁ Cullen
 καὶ ἄλλοι διὰ τοιούτων ὑποδιαιρέσεων ἀφίκοντο εἰς σημεῖον τοῦ νὰ διαφεύσασιν
 ἐντελῶς τὸ κλύπαρτον τοῦ σπασμωδικοῦ ἄσματος.

εὐρυτέρῃ τῶν τῆς βρογχικῆς βλεννομεμβράνης ἐρεθιστικῶν αἰτιῶν, καὶ ἡ
 ἐντύπωσις μεταβάλλει ἐκ τοῦ ζωικοῦ εἰς τὸ ὀργανικὸν σύστημα, πρὸς ὃ
 ἀνγκυκίως καὶ χρόνος τις ἀπαιτεῖται, καθόσον πιθανῶς (κατὰ τὸν Bor-
 paid) ὁ ἐγκέφαλος ἐπενεργεῖ ἐνταῦθα διὰ τοῦ νωτικίου μυελου, καί, τῆ
 τοῦ περιπλανωμένου νεύρου λειτουργίᾳ ἀντιτιθέμενος, προκαλεῖ ἡ ἐπκυ-
 ξάνει τὸν ἀσθματικὸν παραξυσμὸν. Ἐν ἀνεπτυγμένῳ δὲ ἤδη ἄσθματι αἱ
 ἐπὶ διαφόρων τοῦ νευρικοῦ συστήματος μερῶν ἐπενεργούσαι αἰτεῖαι προ-
 καλοῦσι παραξυσμοὺς ὅτε μὲν ἐκ τούτου ὅτε δὲ ἐξ ἐκείνου (τοῦ μέρους)
 ἀδικοφόρος, μέλιστα δὲ καὶ παρὰ τῆ αὐτῆ ἀρώστῃ· εἰς τινος ὅμως πᾶ-
 ηγοντας ἀείποτε ἡ αὐτὴ αἰτεῖς ἐπενεργεῖ προκλητικῶς, ἀλλὰ καὶ παρ' αὐ-
 τῆς πρὸ πάσης άλλης αἰτίας ὑπάρχει ἰδικὴ τις προδιάθεσις, δι' ἣς καὶ
 μόνῃς τὰ ἐρεθιστικὰ (ἐρεθιστικοὶ π. χ. ἀτμοὶ ὡς καὶ διαίτης παρετρο-
 πία) ἀσθματικὸς παραξυσμὸς ἐπιφέρουσιν. Εἰς τί δὲ ἡ προδιάθεσις αὐ-
 τη συνίσταται, εἶνε εἰσέτι οὐχὶ ἱκανῶς ἐξηκριβωμένον, ὡς ἔλλειψιν ἀντι-
 στάσεως κατὰ τῶν ἐξωτερικῶν ἐπιρροῶν (ἢ ὁποῖα ὅτε μὲν παύρηγεται,
 ὅτε δὲ συνήθης τῆ ὀργανισμῶ γίνεται), αὐτὴν ἀποκαλοῦντες (Thery).

(ἀκολουθεῖ)

Ἄντιδοτον κατὰ τῆς νικοτιανῆς.—Τὸ σασσάφρον (Sassafras)
 ἔκπλαϊ γνωστὸν ὡς ἐν τῶν μᾶλλον διαφορητικῶν, ἐνέχει ἄφθονον πτη-
 τιλὸν ἔλαιον ὑγρὸν, κυτρινίζον, εἰδικῆς βερύτητος 1,08, χημικῶς συγ-
 κείμενον ἀπὸ ὑδατάνθρακα (Safrole) καὶ ὀξυγονοῦχον ἔνωσιν Σαφρέ-
 λιον. Ἐν Ἀμερικῇ καὶ δὴ τῆ μεσημβρινῇ ἐνθα ἀφθόνως εὐρίσκεται γί-
 νεται χρῆσις τοῦ σασσάφρου διὰ τὴν θεραπείαν τῶν νοσημάτων τοῦ δέρ-
 ματος, τῶν βρυμκτισμῶν καὶ τῶν σφικτικῶν παθῶν.

Πρῶτοι ἀνεκάλυψαντες τὴν ἐνέργειαν τοῦ φαρμάκου τούτου ὡς ἀντιδό-
 του τῆς νικοτιανῆς εἶναι οἱ ἱατροὶ Thompson de Nashville καὶ Lybe
 ὧν τὰ ἐπανειλημμένα πειστικὰ καὶ ἀποτελεσματικὰ ἐπὶ τῶν ζῶων πει-
 ράματα ἐνεθάρρυναν τοὺς ἱατροὺς ὅπως ἐνεργήσωσι τοιαῦτα καὶ ἐπὶ τοῦ
 ἀνθρώπου. Οὕτω δὲ ἐξήχθη ἐκ τῶν πειραμάτων τούτων, ὅτι οἱ καπνίζον-
 τες δύνανται ἀφόδως νὰ καπνίζωσιν ὅταν ἂν θέλωσι ποιούμενοι συγχρό-
 νως χρῆσιν τοῦ σασσάφρου, ὅπερ τούτου ἔνεκα ἐκλήθη **Νικοσιδῆ**. Πα-
 ρασκευάζεται δὲ διὰ τὴν εὐκόλον καὶ καθημερινὴν χρῆσιν δίκην τραγη-
 μάτων ἐξαιρέτου γεύσεως.

Θεραπεία κοιλίτιδος.—Ἐπὶ κοιλίτιδος ὀρίζει ὁ Sinéty συμ-
 βουλεύει ὡς ἀνύσιμον τὸ ἐξῆς χρίσμα.

Rp.	Magist. Bismut.	Dr.	2.
	Acid. Carbol. Cristal.	Gr.	16.
	Glycerin.	Dr.	6.
	Aq. destill.	Uuc.	3.

M. D.

Βήλοι ούατης έμβραπτισμένοι έν τῷ άνω χρίσματι εισάγονται έν τῷ φλεγ-
μαίνοντι κόλπῳ. Επίσης ώφελεί κατά τόν αὐτόν τρόπον έφκρμολζομένη
καί ἡ έξῆς άλοιφή.

Rp.	Acid. pyrogallie.	Dr.	3.
	Amid.	"	4.
	Vaselin.	Uuc.	1 1/2.

M. f. Unguentum.

G.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ ΔΙΕΡΘΥΝΣΕΩΣ.

Έγγραφαί συνδρομητών είς τόν Γαληνόν έν Κωνσταντινουπόλει γί-
νονται παρά τῷ κ. **Ηρ. Φ. Βασιλειάδη** διευθυντῇ τοῦ Γραφείου
τοῦ Διεθνούς τύπου. Επίσης έν τῷ Γραφείῳ τούτῳ έγγράφονται συνδρο-
μηταί είς πᾶν περιοδικόν ἢ έφημερίδα έξ Ἑλλάδος καί Εὐρώπης καί
προμηθεύονται οἱ βουλόμενοι παντός είδους έπιστημονικά βιβλία.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

SIROP D'HYPO-PHOS-PHITES DE FELLOWS.

Παρασκευαζόμενον έν Νέφ Υόρκη υπό τοῦ χημικοῦ
JAMES FELLOWS.

Τὸ περί οὗ πρόκειται σκεύασμα ένέχει

Τά κυριώτερα τοῦ ζωικοῦ ὄργανισμοῦ συστατικά, Κάλιον
καί Τίτανον. Ὁξειδωμένας ένώσεις, Σίδηρον καί Μαγγανήσιον.
Τονικά, Κινίνην καί Στρυγνίνην. Καί τὸ ζωϊκόν Οεμελιώδες συ-
στατικόν, τόν Φώσφορον.

Διαφέρει πάντων τῶν άλλων ὀμοταγῶν σκευασμάτων
διότι είναι εύρεστον τήν γεῦσιν, ενεργεῖ ἐπὶ τοῦ στομάχου εύνοικῶς, καί
οὐδέν ἐπιγίνεται κακόν ἀπὸ τῆς πικρατεταμένης αὐτοῦ χρήσεως.

Μεγάλην ἐκτήσατο υπόληψιν έν Ἀμερικῇ καί Ἀγγλίᾳ διά τὸ
άνύσιμον τῆς χρήσεως αὐτοῦ είς τήν Θεραπείαν τῆς φθίσεως, τῆς χρονίας

βρογχίτιδος καί έτέρων τῶν αναπνευστικῶν ὀργάνων παθήσεων. Οὐχ' ἤτ-
τονδέ ώφελεί καί κατά ποικίλων νευρικῶν νόσων, ὡς καί κατά τῆς άτο-
νίας. — Αἱ Θεραπευτικαί αὐτοῦ ένέργειαι ἀποδοτέαι είς τὰς τονωτικὰς
καί θρεπτικὰς αὐτοῦ ιδιότητας δι' ὧν αἱ διάφοροι ὀργανικαί λειτουργίαι
ἐπανέρχονται είς τὸ κατά φύσιν. Οὕτω καθ' ἃς περιπτώσεις ένδεικνύνται
ἡ τῆς έννευρώσεως τόνωσις διά τονωτικῆς Θεραπείας, τὸ σκεύασμα τοῦτο
είναι τὰ μάλα ώφέλιμον. Ένεργεῖ ταχέως, διεγείρει τήν ὄρεξιν, ρυθμίζει
τήν πέψιν, διευκολύνει τήν ἀπορρόφησιν καί μετὰ τῶν Θεραπευτικῶν οὐσιῶν
μεταβαίνει είς τήν κυκλοφορίαν. Επίσης ώφελεί καί κατά τῶν φρενοπα-
θειῶν καί έν γένει πάσης νευρικῆς παθήσεως.

Έκάστη φιαλὴ περιέχει 8 οὐγκίας, ἤτοι 50 περίπου δόσεις.

Εὐρίσκεται έν Ἀθήναις παρά τῷ κ. Κ. Ὀλυμπίῳ. Πᾶσα περί τούτου
ἀγγελία ὠρίσται μόνον διά τὰ Ιατρικά Περιοδικά.

ΔΙΑΛΥΣΙΣ ΤΕΛΕΙΟΠΟΙΗΜΕΝΗ ΚΡΕΑΤΟΣ.

ΕΛΥΑ L. ROSSENTHAL.

Σκευαζομένη είς τὸ φαρμακείον τῆς Ἀδελφ. έν Jena (Γερμανία)

ἠο R. SLUTZ.

Βραβευθεῖσα έν Βρυξελλαίς, έν Ἀλλῃ, έν Φρανκφούρτῃ καί έν Βιέννῃ.

Ἡ διάλυσις αὕτη ένέχει ἅπαντα τοῦ νεοῦ κρέατος τὰ θρεπτικά συ-
στατικά πλὴν τοῦ λίπους καί τῶν νεύρων. Οὐδὲλως διεγείρει πεπτομένη
καί υπό τῶν λίαν ἀσθενῶν στομάχων τῶν οὐδέν έτερον στερεῆς ἢ ὑγρᾶς
τροφῆς είδος άνεχομένων, προς δέ κέκτηται γεῦσιν λίαν εύρεστον ὀπτοῦ
κρέατος.

Περί τῆς διαλύσεως ταύτης πολὺς μετ' ἐπαίνων λόγος γίνεται έν τῷ
συγγράμματι Sammlung, klinischer Vorträge υπό Richard Vol-
kmann ἀρ 62, καί υπό τοῦ Ιατροῦ Wiel, ὡς καί έν τοῖς περιοδικοῖς
Gesundheit ἀρ. 14. 1882. καί Wiener Medicinal Presse ἀρ. 2. 1883.

Γενική ἀποθήκη έν Κωνσταντινουπόλει είς Eastern Agency, έν Ἀ-
θήναις δέ γίνονται δεκταί παραγγελίαι είς τὸ γραφεῖον τοῦ Γαληνοῦ
καί τὸ Φαρμακείον Α. Τσεράχη. Ὁδ. Μόλιωνος.

ΦΑΡΜΑΚΟΠΟΙΙΑ (OFFICINE)

ἡ Συλλογὴ τῶν κατά τήν πρακτικὴν φαρμακοποιίαν.

Διαλαμβάνουσα

Περὶληψιν ἅπασῶν τῶν φαρμακοποιῶν, τῶν Ιατρικῶν καί φαρμακευτι-
κῶν συνταγολογιῶν τῶν διαφόρων επικρατειῶν. Τοξικολογίαν, ἢ τὸν τρό-
πον τοῦ ἀνιχνεύειν τὰ δηλητήρια. Φαρμακευτικὰς δοκιμασίας. Φαρμακο-

ποιών κτηνιατρικής, ομοιοπαθητικής· Θεραπευτικὸν ἐγκόλπιον, ἅπαντα τὰ νέα φάρμακα· γενικὴν τῶν φαρμάκων διατίμησιν.

ΥΠΟ DORVAULD.

Ἔκδοσις 10ῃ ἐντελῶς ἀνασκευασθεῖσα· ἐκ 1000 σελ. κείμενον. Σχηματικὰ ἐν τῷ κειμένῳ. Ξένη ὀνοματολογία.

Ἐδίδασκεται ἐν Ἑλλάδι εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Γαληνοῦ.

ΑΓΓΕΛΙΑΙ διὰ τὸν Γαληνὸν εἶναι δεκταὶ εἰς τὸ γραφεῖον αὐτοῦ ὁδ. Πινακοτῶν 8, καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει εἰς EASTERN AGENCY· Karakeuy Deirmen Han.

Ἡ διεύθυνσις EASTERN AGENCY ἐπιφορτίζεται τὰς ἀγγελίας διὰ τὰς ἐν Ἑλλάδι καὶ τὸ ἐξωτερικὸν ἐφημερίδας. Δίδει ἐμπορικὰς πληροφορίες περὶ Ἑλλάδος καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ. Ὑποδεικνύει ἐπὶ τῆς αἰτήσεως εἰς τὰ ἐν Εὐρώπῃ καταστήματα τοῦ καλλιτέρου ἀντιπροσώπου διὰ τὴν κατανάλωσιν τῶν προϊόντων. Προμηθεύει τέλος ἐξ Εὐρώπης καὶ Ἀμερικῆς βιβλία, ἐργαλεῖα, καὶ παντὸς εἶδους ἀντικείμενα χρήσιμα εἴτε διὰ τὸ ἐπάγγελμα εἴτε διὰ τὴν ἰδίαν τῶν κ. ιατρῶν καὶ φαρμακοποιῶν χρῆσιν.

Νικοσίδη. — Ἀντίδοτον κατὰ τῶν κακῶν τῆς νικοτιανῆς εἰς τοὺς καπνίζοντας ἀποτελεσμάτων. Ἐδίδασκεται ἐν Ἀθήναις παρὰ τῆς Διευθύνσεως τοῦ Γαληνοῦ.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

A. Δ. Γεωργαντᾶ. — Στοιχεῖα Ἱατροδικαστικῆς. Τόμ. Α'. Ἀθῆναι 1885. Τιμὴ τοῦ ὅλου συγγράμματος Δρ. 32 πληρωτέα ἐπὶ τῇ παραλαβῇ τοῦ Α' τόμου. Ἐδίδασκεται εἰς τὸ βιβλιοπωλεῖον κ. Μπέκ.— Ὁ Β' τόμος ὑπὸ τὰς πιεστήρικ.

Publications du Progrès médical. Paris. 14. Rue de Carnes.
DE L'APHASIE
et de ses diverses formes
par L. Dr BERNARD.

Un volume in 8° de 271 pages, avec 32 figures.— Prix 4 fr.

D'ESPINE ET PICOT. — Πρακτικὸν ἐγχειρίδιον τῶν νοσημάτων τῶν παιδῶν. — Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ ὑπὸ 14. Κυριαξέδου μετὰ σημειώσεων καὶ προσθηκῶν καὶ πλήρους θεραπευτικοῦ ἐγκολπίου ἐν τέλει τοῦ συγγράμματος. — Τιμὴ τοῦ ὅλου συγγράμματος Δρ. 16.